

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 11ης Δεκεμβρίου 2003 *

Στην υπόθεση T-305/00,

Conserve Italia Soc. coop. rl, με έδρα το San Lazzaro di Savena (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους M. Averani, A. Pisaneschi και S. Zunarelli, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον L. Visaggio, επικουρούμενο από τον M. Moretto, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως C(2000) 1751, της 11ης Ιουλίου 2000, περί καταργήσεως της συνδρομής του ΕΓΓΠΕ η οποία παρασχέθηκε στο πλαίσιο του σχεδίου αριθ. 88.41.ΙΤ.003.0 υπό τον τίτλο «Εκσυγχρονισμός εγκαταστάσεως μεταποιήσεως προϊόντων του τομέα των οπωροκηπευτικών στο Portomaggiore (Ferrara)»,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, Πρόεδρο, P. Lindh και J. D. Cooke,
δικαστές,

γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας
της 3ης Ιουνίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

Κανονισμός (ΕΟΚ) 355/77 του Συμβουλίου

- ¹ Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 355/77 του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 1977, περί κοινής δράσεως για τη βελτίωση των συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/017, σ. 149, στο εξής: κανονισμός 355/77), ορίζει, στα άρθρα 1, παράγραφος 3, και 2 ότι η Επιτροπή μπορεί να χορηγεί χρηματοδοτική συνδρομή της κοινής δράσεως, μέσω του Ευρωπαϊκού Γεωργικού

Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (στο εξής: ΕΓΤΠΕ), τμήμα Προσανατολισμού, σχέδια που εντάσσονται σε ειδικά προγράμματα τα οποία έχουν καταρτίσει προηγουμένως τα κράτη μέλη και έχει εγκρίνει η Επιτροπή, αποσκοπούντα στην ανάπτυξη ή την ορθολογικότερη διαχείριση της μεταποίησης και της εμπορίας των γεωργικών προϊόντων.

- 2 Η δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 355/77 αναφέρει ότι «τα μέτρα που προβλέπονται σ' αυτόν τον τομέα [...] αποβλέπουν στην επίτευξη των στόχων που προσδιορίζονται [στο άρθρο 39, παράγραφος 1, στοιχείο α', της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 33 ΕΚ)]». Η τέταρτη αιτιολογική σκέψη αναφέρει ότι, «για να τύχουν κοινοτικής χρηματοδοτήσεως, τα σχέδια πρέπει να εξασφαλίζουν κυρίως τη βελτίωση και την ορθολογικότητα των διαρθρώσεων μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων, καθώς και ένα διαρκές θετικό αποτέλεσμα στη γεωργία». Τέλος, η έβδομη αιτιολογική σκέψη ορίζει ειδικότερα ότι, «για να εξασφαλίζεται από τους δικαιούχους η τήρηση των όρων που τίθενται κατά τη χορήγηση της ενισχύσεως από το [ΕΓΤΠΕ], πρέπει να προβλέπεται μία διαδικασία ελέγχου, καθώς και η δυνατότητα αναστολής, μειώσεως ή διακοπής [καταργήσεως] της ενισχύσεως από το [ΕΓΤΠΕ]».
- 3 Στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 355/77, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1932/84 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1984 (ΕΕ L 180, σ. 1), διευκρινίζεται ότι «[Τ]α προγράμματα πρέπει να αποδεικνύουν ότι συμβάλλουν στην πραγματοποίηση των στόχων της κοινής γεωργικής πολιτικής και ιδίως στην εύρυθμη λειτουργία των αγορών των γεωργικών προϊόντων».
- 4 Επιπλέον, το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 355/77, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές που εκτίθενται στην τέταρτη αιτιολογική σκέψη του, προβλέπει ότι «τα σχέδια πρέπει να συμβάλλουν στη βελτίωση της καταστάσεως στους τομείς βασικής γεωργικής παραγωγής τους οποίους αφορούν· πρέπει ιδίως να εξασφαλίζουν στους παραγωγούς του βασικού γεωργικού προϊόντος επαρκή και διαρκή συμμετοχή στα απορρέοντα οικονομικά οφέλη».

- 5 Τέλος, στο άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 355/77 διευκρινίζεται ότι «[τ]α σχέδια πρέπει [...] να συμβάλλουν στη διαρκή οικονομική βελτίωση του συστήματος που επιδιώκεται από τα προγράμματα».
- 6 Ο κανονισμός 355/77 καταργήθηκε την 1η Ιανουαρίου 1990 με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 4256/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988 (ΕΕ L 374, σ. 25), και με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 866/90 του Συμβουλίου, της 29ης Μαρτίου 1990 (ΕΕ L 91, σ. 1), εξαιρέσει ορισμένων διατάξεων —όπως τα άρθρα 9 και 10— τα οποία εξακολούθησαν να εφαρμόζονται, για μεταβατική περίοδο εκπνέουσα στις 3 Αυγούστου 1993, στα σχέδια που υποβλήθηκαν πριν από την 1η Ιανουαρίου 1990.

Η ανακοίνωση της Επιτροπής του 1983, περί των κριτηρίων επιλογής των σχεδίων προς χρηματοδότηση βάσει του κανονισμού 355/77

- 7 Στις 10 Ιουνίου 1983, η Επιτροπή δημοσίευσε την ανακοίνωση περί των κριτηρίων επιλογής των σχεδίων προς χρηματοδότηση βάσει του κανονισμού 355/77 (ΕΕ C 152, σ. 2, στο εξής: ανακοίνωση του 1983), με την οποία προσδιόρισε τα κριτήρια επιλογής προς τα οποία έπρεπε να ανταποκρίνονται τα σχέδια ώστε να μπορούν να ληφθούν υπόψη για τη χρηματοδοτική συνδρομή του ΕΓΤΠΕ, καθώς και τους τομείς και τους κλάδους παραγωγής που υπόκεινται σε περιορισμούς.
- 8 Όσον αφορά τα οπωροκηπευτικά, ο τίτλος III της ανακοινώσεως του 1983, σημείο Β.5, παράγραφος 21, προβλέπει ότι «αποκλείονται οι επενδύσεις που σκοπούν στην αύξηση των ικανοτήτων μεταποίησης ντομάτας» και ότι «ωστόσο, σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορεί να γίνει δεκτή η χρηματοδότηση των επενδύσεων που προβλέπεται να πραγματοποιηθούν σε περιοχές στις οποίες το εισόδημα των αγροτών είναι αισθητά χαμηλότερο από τον εθνικό μέσο όρο και στις οποίες οι ικανότητες μεταποίησης είναι ανεπαρκείς ή μη χρησιμοποιήσιμες».

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου

- 9 Στις 19 Δεκεμβρίου 1988, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 4253/88 για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους [καθώς και τον συντονισμό των παρεμβάσεων αυτών με τις παρεμβάσεις] της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 374, σ. 1). Ο κανονισμός αυτός άρχισε να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1989 και τροποποιήθηκε κατ' επανάληψη.
- 10 Το άρθρο 24 του κανονισμού 4253/88, με τίτλο «Μείωση, αναστολή και κατάργηση της συνδρομής», όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2082/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993 (ΕΕ L 193, σ. 20), προβλέπει τα εξής:

«1. Αν η υλοποίηση δράσης ή μέτρου δεν φαίνεται να δικαιολογεί ούτε τμήμα ούτε το σύνολο της χρηματοδοτικής συνδρομής που έχει χορηγηθεί, η Επιτροπή προβαίνει σε κατάλληλη εξέταση της περίπτωσης στα πλαίσια της εταιρικής σχέσης, ζητώντας ιδίως από το κράτος μέλος ή τις λοιπές αρμόδιες αρχές που αυτό ορίζει για την υλοποίηση της δράσης να της υποβάλουν παρατηρήσεις εντός τακτής προθεσμίας.

2. Μετά την εξέταση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να μειώσει ή αναστείλει τη συνδρομή για την εν λόγω δράση ή σχετικό μέτρο αν από την εξέταση επιβεβαιωθεί ότι υπάρχει παρατυπία ή σημαντική αλλαγή της φύσης ή των συνθηκών υλοποίησης της δράσης ή του μέτρου, για την οποία δεν ζητήθηκε η έγκριση της Επιτροπής.

3. Κάθε ποσό το οποίο αποτελεί αντικείμενο απαίτησης ως αχρεωστήτως καταβληθέν πρέπει να επιστρέφεται στην Επιτροπή. [...]

Τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως

- 11 Στις 17 Ιουλίου 1987, η Επιτροπή έλαβε αίτηση, με ημερομηνία 22 Μαΐου 1987, για τη χορήγηση χρηματοδοτικής συνδρομής του ΕΓΤΠΕ, την οποία υπέβαλε η Colombani Lusuco SpA (στο εξής: Colombani), εταιρία ελεγχόμενη από τη Federazione italiana dei consorzi agrari (Federconsorzi), σημαντικό όμιλο ιταλικών γεωργικών συνεταιρισμών. Η αίτηση αυτή κατατέθηκε από την Ιταλική Κυβέρνηση δυνάμει του κανονισμού 355/77.
- 12 Η χρηματοδοτική συνδρομή προοριζόταν για την ενίσχυση του σχεδίου αριθ. 88.41.ΙΤ.003.0 σχετικά με τον «εκσυγχρονισμό εγκαταστάσεως μεταποίησης προϊόντων του τομέα των οπωροκηπευτικών στο Portomaggiore (Ferrara)». Στόχος του σχεδίου ήταν ιδίως ο εκσυγχρονισμός και η αντικατάσταση ορισμένων τεχνολογικά γηρασμένων εγκαταστάσεων στους τομείς παραγωγής χυμών οπωρών και ημικατεργασμένων προϊόντων οπώρων, καθώς και η προσαρμογή των εγκαταστάσεων στους ισχύοντες κανόνες αναφορικά με την υγιεινή και το περιβάλλον.
- 13 Στην αίτηση της 22ας Μαΐου 1987, η Colombani δήλωσε ότι «αναλαμβάνει την υποχρέωση να μη χρησιμοποιήσει τις μηχανές και τα λοιπά στοιχεία εξοπλισμού που βρίσκονται εντός των εν λόγω εγκαταστάσεων για σκοπούς άλλους πλιν των προβλεπόμενων, για περίοδο τουλάχιστον πέντε ετών από την ημερομηνία εξετάσεως της ορθής λειτουργίας».
- 14 Με την απόφαση C(88) 1005/275, της 30ής Ιουνίου 1988 (στο εξής: απόφαση περί χορηγήσεως χρηματοδοτικής συνδρομής), η Επιτροπή ενέκρινε το σχέδιο αριθ. 88.41.ΙΤ.003.0 και χορήγησε στην Colombani χρηματοδοτική συνδρομή ποσού 697 836 871 ιταλικών λιρών (ITL) ενόψει συνολικής επενδύσεως ύψους 2 832 123 766

ITL. Η Επιτροπή ενημέρωσε τον αποδέκτη με έγγραφο διαβιβασθέν την ίδια ημερομηνία, στην έκτη παράγραφο του οποίου προβλέπονταν ρητώς τα ακόλουθα:

«Σε περίπτωση κατά την οποία το σχέδιο, όπως περιγράφεται στην απόφαση της Επιτροπής με την οποία χορηγείται η χρηματοδοτική συνδρομή του Ταμείου, πρόκειται να υποστεί τροποποιήσεις, παρακαλούμε να σημειώσετε ότι οι τροποποιήσεις αυτές πρέπει να υποβληθούν στην Επιτροπή [...] πριν από την πραγματοποίηση των σκοπούμενων εργασιών. Η Επιτροπή θα σας ενημερώσει το συντομότερο δυνατό σχετικά με την έκβαση της προτάσεως (ή των προτάσεων) τροποποίησης και, σε περίπτωση αποδοχής, σχετικά με τις αντίστοιχες προϋποθέσεις. Η μη τήρηση της ανωτέρω διαδικασίας [...] ή η απόρριψη των τροποποιήσεων από την Επιτροπή μπορεί να προκαλέσει την κατάργηση ή τη μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής.»

- 15 Τον Δεκέμβριο του 1989, η Colombani προέβη στην απόκτηση εγκαταστάσεως στη Massa Lombarda, που οδήγησε στη σύσταση της εταιρίας Massalombarda Colombani SpA, η οποία κατέστη ως εκ τούτου ο αποδέκτης της χρηματοδοτικής συνδρομής (στο εξής: αποδέκτης ή Massalombarda).
- 16 Την άνοιξη του 1992, μετά τη θέση της εταιρίας Federconsorzi υπό δικαστική διαχείριση το 1991, ο αποδέκτης της χρηματοδοτικής συνδρομής προέβη στην εφαρμογή σημαντικού προγράμματος αναδιοργάνωσης και αναδιορθώσεως των δραστηριοτήτων και του δυναμικού του, το οποίο οδήγησε, μεταξύ άλλων, στη συγκέντρωση της παραγωγής μαρμελάδας οπώρων στις εγκαταστάσεις του Portomaggiore. Όσον αφορά τους χυμούς και το νέκταρ οπωρών, η παραγωγή τους συγκεντρώθηκε στις εγκαταστάσεις της Massa Lombarda.
- 17 Το 1994, η Επιτροπή αποφάσισε να εξετάσει ορισμένα σχέδια για τα οποία ο ενδιαφερόμενος είχε λάβει κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή. Μεταξύ των σχεδίων αυτών περιλαμβανόταν και το σχέδιο αριθ. 88.41.IT.003.0 σχετικά με τις εγκαταστάσεις του Portomaggiore. Προς τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή ζήτησε στις 12 Σεπτεμβρίου 1994, με τηλεομοιοτυπία απευθυνθείσα στο ministero delle Risorse agricole, alimentari e forestali (υπουργείο γεωργικών και δασικών πόρων και ειδών διατροφής) και στον αποδέκτη, να θέσουν στη διάθεσή της ορισμένα έγγραφα και δικαιολογητικά στοιχεία ώστε να της παρασχεθεί η δυνατότητα να εξετάσει, σε

προσεχή επιτόπιο έλεγχο, το συμβατό της πραγματοποιηθείσας επενδύσεως με το εγκριθέν σχέδιο καθώς και την τήρηση των προϋποθέσεων που είχαν καθοριστεί κατά την έγκριση του σχεδίου. Η Επιτροπή ζήτησε ειδικότερα τα πρωτότυπα όλων των δικαιολογητικών εγγράφων που περιλαμβάνονταν στην αίτηση καταβολής της χρηματοδοτικής συνδρομής (σημείο 5 της τηλεομοιοτυπίας), καθώς και τα αποδεικτικά παραδόσεως και τα έγγραφα μεταφοράς που αντιστοιχούσαν σε ορισμένα τιμολόγια αναφερόμενα στο σημείο 5 (σημείο 9 της τηλεομοιοτυπίας).

- 18 Από τις 26 έως τις 30 Σεπτεμβρίου 1994, η Επιτροπή προέβη στον έλεγχο, κατά τη διάρκεια του οποίου διαπιστώθηκαν ορισμένες παρατυπίες. Οι παρατυπίες αυτές εκτέθηκαν ως εξής στα πρακτικά του ελέγχου της 30ής Σεπτεμβρίου 1994 (στο εξής: πρακτικά), τα οποία υπεγράφησαν από όλους τους ενδιαφερομένους, συμπεριλαμβανομένων των εκπροσώπων του αποδέκτη:

«[...]

- 8) Τα τιμολόγια που αναφέρονται στον συνημμένο κατάλογο (παράρτημα 6) παρουσιάζουν πολλές παρατυπίες τόσο φορολογικής φύσεως (ορισμένα συνοδευτικά έγγραφα φέρουν ημερομηνία προγενέστερη εκείνης των αντιστοίχων τιμολογίων) όσο και από την άποιψη της τηρήσεως των κανονισμών 355/77 και 2515/85 (παραρατατικά που φέρουν ημερομηνίες προγενέστερες εκείνων της λήψεως της αιτήσεως συνδρομής από την Επιτροπή, παραστατικά που λείπουν, κ.λπ.).

[...]

- 10) Η “γραμμή 700” των εγκαταστάσεων του Portomaggiore, όπου προβλέπεται η παραγωγή χυμών και εκχυλίσματος οπωρών και στην οποία επήλθαν βελτιώσεις που καταχωρίστηκαν στο προμνημονευθέν σχέδιο αριθ. 88.41.ΙΤ.003.0, χρησιμοποιήθηκε από τον Αύγουστο 1992, κυρίως για την παρασκευή προϊόντων με βάση τη ντομάτα. Αυτό έγινε μετά την απόκτηση των εγκαταστάσεων [της Massa Lombarda]. Αυτή η μεταποίηση (ντομάτας) αποκλείεται από οποιαδήποτε χρηματοδότηση του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Προσανατολισμού.

11) Οι εγκαταστάσεις σχετικά με τη “γραμμή 125” της μονάδας του Portomaggiore, οι οποίες χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του σχεδίου στο οποίο αναφέρεται η προηγούμενη παράγραφος, δεν χρησιμοποιούνταν κατά την ημερομηνία του ελέγχου. Κατόπιν αιτήσεως των επιφορτισμένων με τη διενέργεια του ελέγχου υπαλλήλων προσκομίστηκε η απόδειξη της λειτουργίας της γραμμής χωρίς την παραγωγή προϊόντων. Επί της ουσίας, οι υπεύθυνοι των εγκαταστάσεων Malagoni και Rasi, καθώς και ο Giuseppe Piazzi, δήλωσαν ότι η γραμμή αυτή δεν χρησιμοποιείτο από τον Αύγουστο του 1992 και ότι αυτή η αχρησία συνδεόταν με το σχέδιο μεταφοράς της γραμμής αυτής προς την μονάδα παραγωγής της Massa Lombarda, Via Selice, η οποία χρησιμοποιείτο πλήρως για την παραγωγή χυμών και ποτών. Ο Malagoni, διευθυντής παραγωγής, δήλωσε επιπλέον: “το σχέδιο αυτό το οποίο εγκρίθηκε στο πρόγραμμα επενδύσεων του 1994, καθώς και οι αντίστοιχες διοικητικές διατυπώσεις, έμειναν σε εκκρεμότητα λόγω της προβλεπόμενης μεταφοράς της κυριότητας της επιχειρήσεως. Κατάλληλες εγκαταστάσεις, στη Via Silice, είχαν ήδη προετοιμαστεί για την πραγματοποίησή του σχεδίου αυτού”.

[...]»

19 Στο παράρτημα 6 των πρακτικών απαριθμούνται, στο σημείο 2, τα αμφισβητούμενα τιμολόγια σχετικά με τις εγκαταστάσεις του Portomaggiore. Πρόκειται για τα επτά ακόλουθα τιμολόγια: το τιμολόγιο NIMAX 745, της 16ης Μαΐου 1988, το τιμολόγιο OCME 1256, της 31ης Μαΐου 1990, το τιμολόγιο ATLAS COPCO 17380, της 31ης Μαΐου 1988, το τιμολόγιο Bronzoni 87, της 20ής Φεβρουαρίου 1990, το τιμολόγιο ATLAS COPCO 44098, της 31ης Δεκεμβρίου 1989, το τιμολόγιο Gairsa 650, της 2ας Νοεμβρίου 1990, και το τιμολόγιο MIT Mantovani 107, της 1ης Οκτωβρίου 1987.

20 Τον Οκτώβριο 1994, η Massalombarda αποκτήθηκε και τελικά απορροφήθηκε το 1997 από την Frabi SpA (η οποία μετονομάστηκε στη συνέχεια σε Finconserven SpA), χρηματοδοτική εταιρία του ομίλου Conserve Italia Soc. coop. rl, που είναι η προσφεύγουσα στην παρούσα υπόθεση και αποτελεί τον κύριο όμιλο γεωργικών συνεταιρισμών στην Ιταλία και έναν από τους μεγαλύτερους στην Ευρώπη.

- 21 Με τηλεομοιοτυπία της 3ης Νοεμβρίου 1994 απευθυνθείσα στην Επιτροπή, οι ιταλικές αρχές δήλωσαν ότι διέκριντο ευνοϊκά προς την κίνηση διαδικασίας αναστολής της χορηγηθείσας στον αποδέκτη χρηματοδοτικής συνδρομής, λαμβανομένων υπόψη των διαπιστωθεισών σοβαρών παρατυπιών.
- 22 Με έγγραφο της 22ας Μαΐου 1995, η Επιτροπή ενημέρωσε τον αποδέκτη και τις ιταλικές αρχές σχετικά με τις διαπιστωθείσες παρατυπίες και με την πρόθεσή της να κινήσει διαδικασία για την ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, τους κάλεσε δε να διατυπώσουν συναφώς τις παρατηρήσεις τους. Οι καταλογιζόμενες στον αποδέκτη παρατυπίες όσον αφορά την παρούσα υπόθεση εκτίθενται την τρίτη, την τέταρτη, την πέμπτη και την ένατη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω εγγράφου:

«Κατά τη διάρκεια του ελέγχου αυτού διαπιστώθηκε ότι ορισμένα τιμολόγια αποδιδόμενα στις εγκαταστάσεις του Portomaggiore αφορούν άλλη εγκατάσταση και αναφέρονται σε γραμμή παραγωγής μαρμελάδας μη έχουσας σχέση με το πρόγραμμα·

μια γραμμή παραγωγής χυμών και εκχυλισμάτων οπώρων (γραμμή 700) χρησιμοποιήθηκε κυρίως από τον Αύγουστο του 1992 για την παρασκευή προϊόντων με βάση τη ντομάτα, προϊόν αποκλειόμενο από τη χρηματοδότηση του ΕΓΓΠΕ, τμήμα Προσανατολισμού·

μια γραμμή παραγωγής (γραμμή 125), χρηματοδοτούμενη σχεδόν πλήρως στο πλαίσιο του παρόντος σχεδίου, είναι σε κατάσταση πλήρους εγκαταλείψεως από τον Αύγουστο του 1992·

[...]

κατά συνέπεια, κατόπιν του επιτόπιου αυτού ελέγχου, διαπιστώθηκε η παράβαση του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 2, του άρθρου 10, του άρθρου 19, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του άρθρου 20, παράγραφοι 1 και 2, [του κανονισμού 355/77]».

- 23 Στις 3 Αυγούστου 1995 και στις 22 Σεπτεμβρίου 1995, ο αποδέκτης υπέβαλε τις παρατηρήσεις του στην Επιτροπή, υπογραμμίζοντας ότι οι προβαλλόμενες παρατυπίες ήταν ήσσονος σημασίας και δεν δικαιολογούσαν την κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής. Μετά από συζητήσεις με τους υπαλλήλους των αρμοδίων υπηρεσιών της Επιτροπής στις 19 Ιανουαρίου 1996 και στις 22 Οκτωβρίου 1996, ο αποδέκτης κατέθεσε συμπληρωματικά υπομνήματα στις 27 Φεβρουαρίου 1996 και στις 11 Νοεμβρίου 1996.
- 24 Στις 11 Ιουλίου 2000, η Επιτροπή εξέδωσε, βάσει του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88, την απόφαση C(2000) 1751, περί καταργήσεως της χορηγηθείσας χρηματοδοτικής συνδρομής (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), εκτιμώντας ότι από τις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας δεν προέκυπτε κανένα στοιχείο ικανό να ανασκευάσει τις διαπιστωθείσες κατά τον έλεγχο του 1994 παρατυπίες και ότι η σημασία και η σοβαρότητά τους δικαιολογούσε την κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής.
- 25 Οι κύριες αιτιολογικές σκέψεις της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι οι ακόλουθες:

«Εκτιμώντας ότι:

[...]

- 6) [...] διαπιστώθηκε ότι ορισμένα τιμολόγια, αν και αποδιδόμενα στις εγκαταστάσεις του Portomaggiore, δεν αφορούσαν στην πραγματικότητα τη μονάδα αυτή.
- 7) Διαπιστώθηκε ότι μια γραμμή παραγωγής χυμών και εκχυλισμάτων οπωρών (“γραμμή 125”), χρηματοδοτούμενη σχεδόν πλήρως στο πλαίσιο του σχεδίου αυτού, βρισκόταν σε κατάσταση πλήρους εγκαταλείψεως από τον Αύγουστο του 1992.
- 8) Διαπιστώθηκε επίσης ότι μια γραμμή παραγωγής χυμών και εκχυλισμάτων οπωρών (“γραμμή 700”), περιλαμβανόμενη στο σχέδιο, χρησιμοποιήθηκε από τον Αύγουστο του 1992, κυρίως για την παρασκευή προϊόντων με βάση τη ντομάτα, τα οποία δεν προβλέπονταν στην αίτηση χορηγήσεως χρηματοδοτικής συνδρομής· σύμφωνα με το σημείο Β.5 21 της [ανακοινώσεως του 1983], αποκλείονται της χρηματοδοτήσεως του ΕΓΤΠΕ, [τμήμα Προσανατολισμού], τα σχέδια που αποσκοπούν στην αύξηση των ικανοτήτων μεταποιήσεως ντομάτας.

[...]

- 22) Βάσει των ανωτέρω στοιχείων, οι διαπιστωθείσες παρατυπίες επηρεάζουν τις προϋποθέσεις εφαρμογής του εν λόγω σχεδίου.

[...]

- 24) Σύμφωνα με το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88, η Επιτροπή μπορεί να μειώσει ή να αναστείλει τη χρηματοδοτική συνδρομή για την οικεία δράση ή το οικείο μέτρο αν από τον έλεγχο επιβεβαιώνεται η ύπαρξη

παρατυπίας ή σημαντικής τροποποίησης η οποία επηρεάζει τη φύση ή τις προϋποθέσεις της εφαρμογής [...] και για την οποία δεν ζητήθηκε η έγκριση της Επιτροπής.

25) Βάσει των ανωτέρω στοιχείων, πρέπει να καταργηθεί η χορηγηθείσα χρηματοδοτική συνδρομή.

26) Ο αποδέκτης υπέχει την υποχρέωση να αποδώσει ποσό 697 836 871 ΙΤΛ, η καταβολή του οποίου κατέστη άνευ αντικειμένου».

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

26 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Σεπτεμβρίου 2000, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

27 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας τα οποία προβλέπει το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, κάλεσε την Επιτροπή να απαντήσει σε μία ερώτηση. Η Επιτροπή απάντησε στην ερώτηση αυτή εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

28 Οι διάδικοι ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 3ης Ιουνίου 2003.

29 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2000) 1751 της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 2000·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

30 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει πλήρως την προσφυγή·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

31 Η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους προς στήριξη της αιτήσεως ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Ο πρώτος λόγος αντλείται από την απουσία αιτιολογήσεως της έκτης αιτιολογικής σκέψεως της προσβαλλομένης αποφάσεως· ο δεύτερος λόγος αντλείται από την εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στα οποία αναφέρεται η έκτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως· ο τρίτος λόγος στηρίζεται στην εσφαλμένη ερμηνεία των αναληφθεισών από τον αποδέκτη υποχρεώσεων και στην παράβαση των κοινοτικών κανόνων περί ορθής λειτουργίας της αγοράς, σχετικά με τη γραμμή παραγωγής 125, στην έβδομη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως· ο τέταρτος αντλείται από την παράβαση και την εσφαλμένη ερμηνεία της κοινοτικής ρυθμίσεως περί της ανακοινώσεως του 1983 των σχεδίων που είναι επιδεκτικά χρηματοδοτήσεως, σχετικά με τη γραμμή παραγωγής 700, στην όγδοη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης απο-

φάσεως· ο πέμπτος λόγος στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88· ο έκτος λόγος αντλείται από την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Επί του πρώτου και του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι αντλούνται από την απουσία αιτιολογίας και την εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στην έκτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 32 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η έκτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά την οποία ορισμένα τιμολόγια, αν και αποδιδόμενα στις εγκαταστάσεις του Portomaggiore, δεν αφορούσαν στην πραγματικότητα τη μονάδα αυτή, βαρύνεται, αφενός, με απουσία αιτιολογίας και, αφετέρου, με εσφαλμένη εκτίμηση των διαπιστωθέντων από την Επιτροπή πραγματικών περιστατικών.

— Επί της αιτιολογίας

- 33 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα στοιχεία που εκτίθενται στην έκτη αιτιολογική σκέψη ουδόλως είναι ικανά να αποτελέσουν πρόσφορη αιτιολογία σύμφωνα με τις απαιτήσεις που καθορίζονται με πάγια αιτιολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου. Συναφώς, διατείνεται ότι η διατύπωση αυτής της αιτιολογικής σκέψεως δεν παρέχει τη δυνατότητα προσδιορισμού των τιμολογίων που η Επιτροπή θεώρησε αντικανονικά λόγω του ότι αφορούσαν άλλη μονάδα.

- 34 Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, έστω και αν αναφέρεται στο πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσεται, η αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης είναι ανεπαρκής. Συγκεκριμένα, στο παράρτημα 6, σημείο 2, των πρακτικών απαριθμούνται συνολικά επτά τιμολόγια, ενώ στο έγγραφο της 22ας Μαΐου 1995, περί κινήσεως της διαδικασίας διαπιστώσεως παραβάσεως δεν περιλαμβάνονται συναφώς διευκρινίσεις, αλλά μόνον η αναφορά σε «ορισμένα τιμολόγια». Η Επιτροπή αναγνώρισε για πρώτη φορά στο υπόμνημα αντικρούσεως (σημείο 36) ότι τα αμφισβητούμενα στην προσβαλλόμενη απόφαση τιμολόγια δεν είναι όλα τα τιμολόγια που απαριθμούνται στο εν λόγω παράρτημα 6, σημείο 2, αλλά μόνον τρία εξ αυτών, ήτοι τα τιμολόγια OCME 1256/90, της 31ης Μαΐου 1990, ATLAS COPCO 44098, της 3ης Δεκεμβρίου 1989, και MIT Mantovani 107, της 1ης Οκτωβρίου 1987, πράγμα που αποδεικνύει τον ανακριβή χαρακτήρα της αιτιολογίας της προσβαλλομένης πράξεως.
- 35 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα επιχειρήματα αυτά στερούνται ερείσματος. Κατά την άποψή της, από τη διατύπωση της έκτης αιτιολογικής σκέψεως προκύπτει ότι τα τιμολόγια τα οποία αφορά η υπό εξέταση αίτηση είναι τα περιλαμβανόμενα στο εν λόγω παράρτημα 6, σημείο 2, ήτοι εκείνα για τα οποία το παραστατικό παραδόσεως αποδεικνύει ότι τα συναφή υλικά παραδόθηκε σε άλλη μονάδα ή εκείνα για τα οποία η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι ο τόπος παραδόσεως ήταν πράγματι η μονάδα του Portomaggiore, ήτοι τα τιμολόγια OCME 1256/90, ATLAS COPCO 44098 και MIT Mantovani 107. Εν πάση περιπτώσει, είναι σαφές κατά την Επιτροπή ότι η προσφεύγουσα κατόρθωσε να προσδιορίσει, βάσει του πλαισίου εντός του οποίου ελήφθη η προσβαλλόμενη απόφαση, τα τρία τιμολόγια τα οποία αφορά η υπό εξέταση αίτηση, καθόσον παρέστη κατά τη διενέργεια του ελέγχου και συμμετέσχε ενεργώς στη διοικητική διαδικασία, αμφισβητώντας επανειλημμένα κατά τρόπο λεπτομερή την αίτηση αυτή.

— Επί της εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών

- 36 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή έκρινε εσφαλμένα ότι τα τιμολόγια στα οποία αναφέρεται η έκτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης απόφασης ήταν αντικανονικά διότι αφορούσαν άλλη μονάδα και όχι εκείνη του Portomaggiore και ότι το γεγονός αυτό συνιστούσε λόγο καταργήσεως της χρηματοδοτικής συνδρομής.

Η προσφεύγουσα προσκομίζει συνημμένα στο υπόμνημα απαντήσεως, όσον αφορά τα τρία επίμαχα τιμολόγια που προσδιορίζει η Επιτροπή στο υπόμνημα αντικρούσεως, παραστατικά παραδόσεως και άλλα δικαιολογητικά έγγραφα τα οποία, κατά την άποψή της, μπορούν να αποδείξουν ότι ο τόπος παραδόσεως των σχετικών υλικών και ο τόπος διενέργειας των συναφών εργασιών ήταν πράγματι οι εγκαταστάσεις του Portomaggiore.

37 Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, πρώτον, ότι το τιμολόγιο OCME 1256/90, της 31ης Μαΐου 1990, σχετικά με την τροποποίηση του προγράμματος των μηχανημάτων αυτόματης συσκευασίας σε παλέτες δεν είναι αντικανονικό και ότι το γεγονός ότι το παραστατικό παραδόσεως απευθύνθηκε στη μονάδα του Codigoro και όχι στη μονάδα του Portomaggiore οφείλεται απλώς σε πλάνη περί τα πράγματα του προμηθευτή. Το τιμολόγιο, το παραστατικό παραγγελίας της 14ης Μαΐου 1990 και η τεχνική έκθεση της αρμόδιας υπηρεσίας της επιχειρήσεως OCME της 30ής Μαΐου 1990 μπορούν να αποδείξουν, κατά την προσφεύγουσα, ότι ο τόπος διενέργειας των εργασιών ήταν πράγματι η μονάδα του Portomaggiore.

38 Δεύτερον, όσον αφορά το τιμολόγιο ATLAS COPCO 44098, της 31ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με την αγορά ενός επιλογέα, η προσφεύγουσα δέχεται ότι το παραστατικό παραδόσεως δεν βρέθηκε κατά τον έλεγχο και διευκρινίζει ότι ζητήθηκε στη συνέχεια αντίγραφο από τον προμηθευτή. Συναφώς, προσκομίζει το τιμολόγιο, το παραστατικό παραγγελίας και το παραστατικό παραδόσεως για να αποδείξει ότι ο επιλογέας προοριζόταν αποκλειστικά για τη μονάδα του Portomaggiore.

39 Τρίτον, όσον αφορά το τιμολόγιο MIT Mantovani 107, της 1ης Οκτωβρίου 1987, σχετικά με την προμήθεια και την εγκατάσταση υδραυλικού υλικού, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι πρόκειται για κανονικό τιμολόγιο σχετικά με εργασίες διενεργούμενες με αυτεπιστασία στο εργοτάξιο της μονάδας του Portomaggiore. Αυτό προκύπτει από τα προσκομισθέντα δύο παραστατικά παραδόσεως του προμηθευτή και από το παραστατικό παραγγελίας.

- 40 Επιπλέον, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, εν πάση περιπτώσει, το συνολικό ποσό των αμφισβητούμενων από την Επιτροπή τριών τιμολογίων, το οποίο ανέρχεται σε 4 143 120 ΙΤΛ, είναι αμελητέο σε σχέση προς το συνολικό ποσό της επενδύσεως (2 794 000 000 ΙΤΛ) και προς το ποσό της εγκριθείσας από την Επιτροπή κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής (697 836 871 ΙΤΛ).
- 41 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, βάσει του άρθρου 48, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα νέα αποδεικτικά μέσα, που συνίστανται στα προσκομισθέντα στο στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως από την προσφεύγουσα τιμολόγια και παραστατικά παραδόσεως προϊόντων, είναι απαράδεκτα λόγω της καθυστερημένης και μη αιτιολογημένης προσκομίσεώς τους, και ζητεί να αποκλειστούν από τον φάκελο της υποθέσεως.
- 42 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, η έκτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν βαρύνεται με εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών. Με την τηλεμοιοτυπία της 12ης Σεπτεμβρίου 1994, η Επιτροπή είχε ήδη ζητήσει ρητώς από την προσφεύγουσα τα πρωτότυπα των δικαιολογητικών εγγράφων των δαπανών καθώς και τα αντίστοιχα παραστατικά παραδόσεως (σημεία 5 και 9 της τηλεμοιοτυπίας), τα δε έγγραφα αυτά δεν προσκομίστηκαν ούτε κατά τη διενέργεια του ελέγχου ούτε κατά τη διοικητική διαδικασία, παρά τις επανειλημμένες διαβεβαιώσεις της προσφεύγουσας. Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση με ουδεμία εσφαλμένη εκτίμηση βαρύνεται, καθόσον η Επιτροπή δεν μπορούσε να λάβει υπόψη τα έγγραφα αυτά κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, για λόγους αποδιδόμενους αποκλειστικά στην αμέλεια του αποδέκτη.
- 43 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή δέχθηκε ότι, υπό την επιφύλαξη του παραδεκτού τους, τα έγγραφα που προσκόμισε η προσφεύγουσα με το υπόμνημα απαντήσεως μπορούσαν να αποδείξουν ότι ο πραγματικός τόπος παραδόσεως των υλικών και διενέργειας των συναφών εργασιών ήταν οι εγκαταστάσεις του Portomaggiore.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 44 Πρέπει να εξεταστούν, κατ' αρχάς, η αιτιολογία της εν λόγω αιτιολογικής σκέψης, στη συνέχεια το παραδεκτό των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η προσφεύγουσα στο στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως και, τέλος, το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από την εκ μέρους της Επιτροπής εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών τα οποία εκτίθενται στο πλαίσιο της αιτιάσεως αυτής.

— Επί της αιτιολογίας

- 45 Από πάγια νομολογία προκύπτει, αφενός, ότι, δυνάμει του άρθρου 253 ΕΚ, από την αιτιολογία μιας πράξεως πρέπει να διαφαίνεται κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εκδίδει την προσβαλλομένη πράξη κατά τρόπο που να καθιστά δυνατό στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου για να προασπίσουν τα δικαιώματά τους και στον κοινοτικό δικαστή να ασκεί τον έλεγχό του και, αφετέρου, ότι η έκταση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως κρίνεται σε συνάρτηση με το πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσεται η πράξη (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 24ης Απριλίου 1996, T-551/93, T-231/94 έως T-234/94, *Industrias Pesqueras Campos κ.λπ. κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1996, σ. II-247, σκέψη 140· της 12ης Οκτωβρίου 1999, T-216/96, *Conserve Italia κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1999, σ. II-3139, στο εξής: απόφαση *Conserve Italia I*, σκέψη 117, και της 11ης Μαρτίου 2003, T-186/00, *Conserve Italia κατά Επιτροπής*, που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, στο εξής: απόφαση *Conserve Italia II*, σκέψη 95).
- 46 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι στην έκτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης απόφασεως, κατά την οποία ορισμένα τιμολόγια, αν και αποδιδόμενα στη μονάδα του *Portomaggiore*, δεν αφορούσαν στην πραγματικότητα τη μονάδα αυτή, δεν απαριθμούνται τα τιμολόγια στα οποία αναφέρεται η υπό εξέταση αιτίαση. Ωστόσο, από τον φάκελο της υποθέσεως και από το πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσεται η προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να προσδιορίσει τα τρία επίμαχα τιμολόγια, να αμφισβητήσει τον αντικανονικό χαρακτήρα τους και να αντιληφθεί τη συλλογιστική στην οποία στηρίζεται η προσβαλλόμενη από την Επιτροπή αιτίαση.

- 47 Αφενός, η προσφεύγουσα διέθετε επαρκή στοιχεία για να προσδιορίσει τα αντικανονικά τιμολόγια βάσει των οποίων ελήφθη η προσβαλλόμενη απόφαση. Είχε ακριβή γνώση των επτά τιμολογίων τα οποία αμφισβήτησε αρχικώς η Επιτροπή κατά τη διάρκεια του ελέγχου που διενεργήθηκε τον Σεπτέμβριο του 1994, βάσει του παραρτήματος 6, σημείο 2, των πρακτικών, όπου απαριθμείται καθένα από τα τιμολόγια.
- 48 Επιπλέον, από τις υποβληθείσες στις 3 Αυγούστου 1995 παρατηρήσεις της προκύπτει ότι η προσφεύγουσα αντελήφθη τους λόγους για τους οποίους τα επτά αρχικώς αμφισβητηθέντα τιμολόγια θεωρούνταν αντικανονικά και το γεγονός ότι τρία εξ αυτών —τα τιμολόγια OCME 1256, της 31ης Μαΐου 1990, ATLAS COPCO 44098, της 31ης Δεκεμβρίου 1989, και MIT Mantovani 107, της 1ης Οκτωβρίου 1987— αμφισβητούνταν είτε λόγω της αναφοράς άλλου αποδέκτη στο παραστατικό παραδόσεως, είτε λόγω της απουσίας παραστατικών παραδόσεως. Συγκεκριμένα, στις εν λόγω παρατηρήσεις, η προσφεύγουσα αναγνώρισε ότι το παραστατικό παραδόσεως του τιμολογίου OCME 1256 απευθυνόταν στη μονάδα του Codigoro και, όσον αφορά τα δύο άλλα τιμολόγια, δέχθηκε ότι τα παραστατικά παραδόσεως, τα οποία καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό του πραγματικού τόπου παραδόσεως των οικείων αγαθών ή διενέργειας των οικείων εργασιών, δεν ανευρέθησαν, αφού είχε αναγγείλει επανειλημμένα την προσκόμιση αντιγράφου.
- 49 Τέλος, σημειωτέον ότι η προσφεύγουσα συμμετέσχε στη συνέχεια ενεργώς στη διοικητική διαδικασία, διεξάγοντας συνομιλίες με τις αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής και υποβάλλοντας επίσης δύο φορές συμπληρωματικά υπομνήματα.
- 50 Αφετέρου, σημειώνεται ότι, ναι μεν η προσφεύγουσα μπορεί να είχε αμφιβολίες σχετικά με τα τιμολόγια στα οποία αναφέρεται η υπό εξέταση αιτίαση, αμφισβήτησε όμως, κατά τη διοικητική διαδικασία και με το δικόγραφο της προσφυγής της, τον αντικανονικό χαρακτήρα των επτά τιμολογίων που απαριθμούνται στο παράρτημα 6, σημείο 2, των πρακτικών, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται τα τρία τιμολόγια που προσδιόρισε η Επιτροπή με το υπόμνημα αντικρούσεως. Επομένως, το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε τρία μόνον από τα τιμολόγια αυτά, αντί των επτά αρχικώς αμφισβητηθέντων κατά τη διάρκεια του ελέγχου, είναι άνευ σημασίας, εφόσον η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να προασπίσει τα συμφέροντά της και να αμφισβητήσει ανά πάσα στιγμή τον αντικανονικό χαρακτήρα των επίμαχων τιμολογίων.

- 51 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η έκτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι επαρκώς αιτιολογημένη κατά την έννοια του άρθρου 253 ΕΚ και της προμνημονευθείσας νομολογίας και, κατά συνέπεια, ότι ο αντλούμενος από την απουσία αιτιολογίας λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτός ως αβάσιμος.

— Επί του παραδεκτού των νέων αποδεικτικών μέσων

- 52 Το άρθρο 48, παράγραφοι 1 και 2, του Κανονισμού Διαδικασίας επιτρέπει στους διαδίκους να προτείνουν με τα υπόμνηματα απαντήσεως και ανταπάντησεως νέα αποδεικτικά μέσα, υπό την προϋπόθεση ότι τα μέσα αυτά στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκλυψαν κατά τη διαδικασία.

- 53 Στην προκειμένη περίπτωση επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα υποστήριξε με την προσφυγή της ότι τα επτά αρχικώς αμφισβητηθέντα από την Επιτροπή τιμολόγια ήταν κανονικά, ότι η Επιτροπή, στο υπόμνημα αντικρούσεως, περιόρισε σε τρία τα τιμολόγια που θεωρούσε αντικανονικά και ότι η προσφεύγουσα προσκόμισε, στο στάδιο της απαντήσεως και μετά τον ακριβή προσδιορισμό των αμφισβητούμενων τιμολογίων στο υπόμνημα της Επιτροπής, τα δικαιολογητικά τα οποία θεωρούσε ότι ασκούν επιρροή ώστε να στηρίξει τη θέση της σχετικά με τον κανονικό χαρακτήρα των τριών αμφισβητούμενων τιμολογίων. Κατά συνέπεια, η προσκόμιση των εγγράφων αυτών αναφέρεται στα πραγματικά περιστατικά που ανέκλυψαν κατά τη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου και, επομένως, τα έγγραφα αυτά δεν μπορούν να θεωρηθούν απαράδεκτα κατά την έννοια του άρθρου 48, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

- 54 Κατά συνέπεια, τα εν λόγω έγγραφα προσκομίστηκαν παραδεκτώς και ως εκ τούτου απορρίπτεται το αίτημα της Επιτροπής να αποκλειστούν από τον φάκελο της υποθέσεως.

— Επί της εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών

- 55 Από τον φάκελο της υποθέσεως και από τις δηλώσεις στις οποίες προέβη η Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου προκύπτει ότι η Επιτροπή προσήψε στην προσφεύγουσα το γεγονός ότι τα τρία επίμαχα τιμολόγια δεν αφορούσαν τη μονάδα του Portomaggiore, στηριζόμενη στο ότι τα σχετικά παραστατικά παραδόσεως ανέφεραν άλλον παραλήπτη (τιμολόγιο OCME 1256/90, τη 31ης Μαΐου 1990) ή δεν είχαν ανευρεθεί κατά τη διενέργεια του ελέγχου (τιμολόγια ATLAS COPCO 44098, της 31ης Δεκεμβρίου 1989, και MIT Mantovani 107 της 1ης Οκτωβρίου 1987).
- 56 Επισημαίνεται εκ προοιμίου ότι στο τιμολόγιο ATLAS COPCO 44098 και στο τιμολόγιο MIT Mantovani 107 αναγράφεται σαφώς ότι ο τόπος παραδόσεως των εμπορευμάτων και διενέργειας των εργασιών είναι η μονάδα του Portomaggiore. Σημειώτέον ότι η εκτίμηση της Επιτροπής ως προς τον αντικανονικό χαρακτήρα των τιμολογίων αυτών στηρίζεται αποκλειστικά στην απουσία σχετικών παραστατικών παραδόσεως.
- 57 Αντίθετα όμως προς τα υποστηριζόμενα από την Επιτροπή, από την απλή απουσία παραστατικών παραδόσεως δεν μπορεί να συναχθεί ότι τα εμπορεύματα και οι εργασίες στις οποίες αναφέρονται τα εν λόγω τιμολόγια παραδόθηκαν ή διενεργήθηκαν σε μονάδα άλλη πλην εκείνης του Portomaggiore. Συγκεκριμένα, τέτοιο γεγονός δεν μπορεί να συνιστά επαρκή απόδειξη της θέσεως της Επιτροπής, ελλείψει κάθε άλλου στοιχείου δυνάμενου να αναιρέσει τον αναγραφόμενο στα τιμολόγια προορισμό. Επιπλέον, τα προσκομισθέντα από την προσφεύγουσα έγγραφα —τα παραστατικά παραγγελίας και παραδόσεως— επιβεβαιώνουν ότι τα εν λόγω εμπορεύματα και οι εν λόγω εργασίες προορίζονταν πράγματι για τη μονάδα του Portomaggiore.
- 58 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή έγκρινε εσφαλμένα ότι τα τιμολόγια ATLAS COPCO 44098 και MIT Mantovani 107 δεν αφορούσαν τη μονάδα του Portomaggiore.

- 59 Όσον αφορά το τιμολόγιο OCME 1256/90, το σχετικό παραστατικό παραδόσεως το οποίο ανευρέθη κατά τον έλεγχο αναφερόταν σε μονάδα προορισμού —τις εγκαταστάσεις του Codigoro— διαφορετική από την αναγραφόμενη στο τιμολόγιο —τις εγκαταστάσεις του Portomaggiore—, η δε προσφεύγουσα αναγνώρισε τη διαφορά αυτή, δηλώνοντας ότι επρόκειτο για απλή πλάνη του προμηθευτή περί τα πράγματα. Επομένως, λαμβανομένης υπόψη της διαφοράς μεταξύ των εν λόγω παραστατικών εγγράφων και της καθοριστικής σημασίας της αναγραφής του προορισμού των εργασιών επί του παραστατικού παραδόσεως, η Επιτροπή, εφόσον η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα άλλο αποδεικτικό στοιχείο, βασιμώς έκρινε ότι οι εργασίες αυτές δεν αφορούσαν τη μονάδα του Portomaggiore.
- 60 Η προσφεύγουσα προσκόμισε ενώπιον του Πρωτοδικείου το παραστατικό παραγωγείας της 14ης Μαΐου 1990 και την τεχνική έκθεση της αρμόδιας υπηρεσίας της επιχειρήσεως OCME της 30ής Μαΐου 1990, για να αποδείξει ότι ο τόπος παραδόσεως των εμπορευμάτων και διενέργειας των εργασιών ήταν πράγματι η μονάδα του Portomaggiore.
- 61 Τα έγγραφα αυτά αποδεικνύουν ότι ο μόνος τόπος διενέργειας των εργασιών ήταν πράγματι η μονάδα του Portomaggiore. Ωστόσο, επισημαίνεται ότι τα έγγραφα αυτά δεν μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα της έκτης αιτιολογικής σκέψεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συγκεκριμένα, λόγω της υφιστάμενης διαφοράς μεταξύ του τιμολογίου και του σχετικού παραστατικού παραδόσεως, απέκειτο στην προσφεύγουσα να προσκομίσει τα έγγραφα αυτά κατά τη διοικητική διαδικασία, για να αμφισβητήσει την εκτίμηση της Επιτροπής.
- 62 Επομένως, εφόσον δεν προσκομίστηκαν τέτοια έγγραφα κατά τη διοικητική φάση, η Επιτροπή εγκύρως κατέληξε στην εκτίμηση στην προσβαλλόμενη απόφαση, βασιζόμενη στα έγγραφα που είχε στη διάθεσή της κατά τη διενέργεια του ελέγχου, ότι το τιμολόγιο αυτό δεν αφορούσε τη μονάδα του Portomaggiore. Κατά συνέπεια, ουδεμία παράνομη εκτίμηση μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή όσον αφορά το τιμολόγιο OCME.
- 63 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στα οποία αναφέρεται η έκτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι εν μέρει βάσιμος.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από την εσφαλμένη ερμηνεία των υποχρεώσεων τις οποίες υπέχει ο αποδέκτης και από την παράβαση των κοινοτικών κανόνων περί εύρυθμης λειτουργίας της αγοράς, σχετικά με τη γραμμή παραγωγής 125, στην έβδομη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης απόφασης

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 64 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η έβδομη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης απόφασης, κατά την οποία η γραμμή παραγωγής χυμών και εκχυλισμάτων οπωρών (γραμμή 125) βρισκόταν σε κατάσταση πλήρους εγκαταλείψεως από τον Αύγουστο του 1992, στερείται ερείσματος.
- 65 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι η Massalombarda υπέστη διάφορες μεταβολές κατόπιν της θέσεως υπό δικαστική διαχείριση της Federconsorzi το 1991, που οδήγησαν σε σημαντική αναδιάρθρωση του ομίλου. Στην αναδιάρθρωση αυτή οφείλεται, στη μονάδα του Portomaggiore, η προσωρινή παύση λειτουργίας των εγκαταστάσεων της γραμμής 125, ώστε να συγκεντρωθεί η παραγωγή χυμών και εκχυλισμάτων οπωρών στη μονάδα της Massa Lombarda. Πέραν αυτού, η μεταβολή των τάσεων της αγοράς κατέστησε επίσης αναγκαία τη συγκέντρωση της στρατηγικής της επιχειρήσεως όσον αφορά την παραγωγή εκχυλισμάτων οπωρών, ώστε να διατηρηθεί η ανταγωνιστικότητά της στην αγορά.
- 66 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει στη συνέχεια ότι η εν λόγω αιτίαση δεν είναι βάσιμη από πραγματική άποψη διότι οι εγκαταστάσεις της γραμμής 125 δεν αποτέλεσαν αντικείμενο «πλήρους εγκαταλείψεως», αλλά απλής αναστολής της δραστηριότητάς, καθόσον η εν λόγω γραμμή παραγωγής χρησιμοποιήθηκε ευρέως μετά τη χρηματοδότηση, εξακολούθησε να βρίσκεται στη διάθεση της επιχειρήσεως και μόνον προσωρινοί επιτακτικοί λόγοι επέβαλαν την αναστολή της λειτουργίας της.
- 67 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αυτή η προσωρινή παύση της λειτουργίας δεν συνιστά παράβαση της υποχρεώσεως, την οποία είχε αναλάβει ο αποδέκτης κατά την αίτηση χορηγήσεως χρηματοδοτικής συνδρομής, να μη μεταβληθεί η χρήση των

εγκαταστάσεων. Κατά την προσφεύγουσα, η ερμηνεία της εν λόγω υποχρέωσης υπό την έννοια ότι συνεπάγεται αδυναμία κάθε αναστολής της λειτουργίας θα ήταν παράλογη, διότι θα επέτρεπε να θεωρηθεί σύμφωνη προς τις κοινοτικές διατάξεις η υπερβολική μείωση της παραγωγής, αντίθετα προς την προσωρινή και δικαιολογούμενη από τις απαιτήσεις της αγοράς παύση της λειτουργίας.

68 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι αυτή η προσωρινή παύση της λειτουργίας των εγκαταστάσεων είναι πλήρως σύμφωνα με το κριτήριο της εύρυθμης λειτουργίας της αγοράς, που αποτελεί τη βάση της κοινοτικής ρυθμίσεως και των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου. Υπό την έννοια αυτή, το άρθρο 3 του κανονισμού 355/77 επιτρέπει την ελάττωση της αυστηρότητας των προϋποθέσεων χρηματοδοτήσεως, λαμβανομένων υπόψη της λειτουργίας και των τάσεων της αγοράς· επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, η εξακολούθηση της δραστηριότητας θα είχε προκαλέσει ζημιές όχι μόνο στην επιχείρηση αλλά επίσης στους παραγωγούς, πράγμα που θα συνιστούσε παράβαση του άρθρου 9 του κανονισμού 355/77.

69 Τέλος, στο δικόγραφο απαντήσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι είναι απαράδεκτο το επιχείρημα, που αντλείται την παράβαση της υποτιθέμενης υποχρέωσης να ζητηθεί άδεια για τις τροποποιήσεις του σχεδίου, το οποίο προέβαλε η Επιτροπή στο στάδιο του υπομνήματος αντικρούσεως, δεδομένου ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ουδεμία συναφής αναφορά ή αιτίαση διατυπώθηκε έναντι του αποδέκτη.

70 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος από την προσφεύγουσα λόγος ακυρώσεως στερείται πραγματικού ερείσματος και, επιπλέον, στηρίζεται σε πλήρως εσφαλμένη ερμηνεία του κανονισμού 355/77 και των υποχρέωσης που ανέλαβε ρητώς ο αποδέκτης. Κατά την Επιτροπή, τόσο η αναστολή της λειτουργίας της γραμμής παραγωγής όσο και η απόφαση μεταφοράς της παραγωγής σε άλλη μονάδα αποτελούν στοιχεία ικανά να αλλοιώσουν πλήρως το εγκριθέν από την Επιτροπή σχέδιο, στοιχεία που συνιστούν παράβαση των διατάξεων του κανονισμού 355/77, ιδίως του άρθρου 10, στοιχείο γ' —όπως η Επιτροπή διευκρίνισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση—, παράβαση της υποχρέωσης μη μεταβολής της χρήσεως των εγκαταστάσεων και παράβαση της υποχρέωσης κοινοποιήσεως και λήψεως προηγούμενης αδείας. Συναφώς, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η επίκληση της υπο-

χρεώσεως προηγούμενης κοινοποιήσεως δεν συνιστά νέα αιτίαση έναντι της προσφεύγουσας, αλλά απλή απάντηση στα επιχειρήματα της τελευταίας σχετικά με το συμβατό της παύσεως της δραστηριότητας και της μεταφοράς της γραμμής παραγωγής προς τις κοινοτικές διατάξεις.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 71 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ιδίως ότι η αιτίαση στην οποία αναφέρεται η έβδομη αιτιολογική σκέψη δεν είναι βάσιμη διότι η γραμμή παραγωγής δεν είχε εγκαταλειφθεί και, επιπλέον, ότι η αναστολή της λειτουργίας της γραμμής 125 είναι πλήρως σύμφωνη προς στους στόχους που επιδιώκει η Συνθήκη ΕΚ και ο κανονισμός 355/77 καθώς και προς τις υποχρεώσεις τις οποίες είχε αναλάβει ο αποδέκτης κατά τη χορήγηση της χρηματοδοτικής συνδρομής.
- 72 Πρώτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η αιτίαση βαρύνεται με εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, διότι η παύση της λειτουργίας της γραμμής παραγωγής δεν αποτελούσε «πλήρη εγκατάλειψη» των εγκαταστάσεων, δεν μπορεί να γίνει δεκτό.
- 73 Από το σημείο 11 των πρακτικών προκύπτει ότι η γραμμή παραγωγής δεν χρησιμοποιήθηκε από τον Αύγουστο του 1992 σύμφωνα με τις δηλώσεις των υπευθύνων της μονάδας. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε στην προσφυγή της το γεγονός ότι η λειτουργία της γραμμής παραγωγής είχε πράγματι ανασταλεί κατά τη διάρκεια δύο ετών και πλέον. Τέλος, όπως υποστηρίζει ορθά η Επιτροπή, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο, όπως στατιστικές ή δεδομένα σχετικά με την παραγωγή, ικανό να αποδείξει ότι η εν λόγω γραμμή παραγωγής αποτέλεσε αντικείμενο κάποιας χρήσεως κατά τη διάρκεια αυτής της διετούς περιόδου.
- 74 Επομένως, είναι άνευ σημασίας το γεγονός ότι οι εν λόγω εγκαταστάσεις εξακολούθησαν να βρίσκονται στη διάθεση της επιχειρήσεως και σε καλή κατάσταση λειτουργίας και ότι κατά τον έλεγχο πραγματοποιήθηκε δοκιμή της λειτουργίας της

γραμμής παραγωγής, διότι τα στοιχεία αυτά δεν είναι ικανά να ανασκευάσουν το γεγονός ότι η γραμμή παραγωγής ουδόλως χρησιμοποιήθηκε επί δύο και πλέον έτη. Κατά συνέπεια, ανεξαρτήτως των όρων που χρησιμοποίησε στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στα οποία αναφέρεται η έβδομη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

- 75 Δεύτερον, πρέπει να εξεταστεί το βάσιμο του ισχυρισμού της προσφεύγουσας κατά τον οποίο, εφόσον η αναστολή της λειτουργίας της γραμμής παραγωγής αποτελεί επιλογή μιας επιχειρήσεως δικαιολογούμενη από τις τάσεις της αγοράς και από την κατάσταση της επιχειρήσεως που εμπίπτει στη σφαίρα της αυτονομίας την οποία διαθέτει ένας επιχειρηματίας για να οργανώσει την παραγωγή του, είναι σύμφωνη προς τους στόχους της Συνθήκης ΕΚ και του κανονισμού 355/77 καθώς και προς τις υποχρεώσεις που είχε αναλάβει ο αποδέκτης κατά τη χορήγηση της χρηματοδοτικής συνδρομής.
- 76 Επισημαίνεται εκ προοιμίου ότι, εφόσον η μεταφορά της γραμμής παραγωγής δεν πραγματοποιήθηκε, το Πρωτοδικείο δεν οφείλει να αποφανθεί επί του ζητήματος αυτού.
- 77 Κατά το άρθρο 10, στοιχείο γ', του κανονισμού 355/77, τα σχέδια πρέπει «να συμβάλλουν στη διαρκή οικονομική βελτίωση του συστήματος που επιδιώκεται από τα προγράμματα». Σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, «τα σχέδια πρέπει να συμβάλλουν στη βελτίωση της καταστάσεως στους τομείς βασικής γεωργικής παραγωγής τους οποίους αφορούν». Στην τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 355/77 διευκρινίζεται ότι, «για να τύχουν κοινοτικής χρηματοδοτήσεως, τα σχέδια πρέπει να εξασφαλίζουν κυρίως τη βελτίωση και την ορθολογικότητα των διαρθρώσεων μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων, καθώς και ένα διαρκές θετικό αποτέλεσμα στη γεωργία». Εξ αυτών προκύπτει ότι η εφαρμογή του εν λόγω προγράμματος και η συμβολή του σε ένα διαρκές θετικό αποτέλεσμα επί των δομών μεταποίησης και εμπορίας των χυμών και εκχυλισμάτων οπωρών συνιστούν θεμελιώδη υποχρέωση η οποία βαρύνει την προσφεύγουσα λόγω της χορηγήσεως της χρηματοδοτικής συνδρομής.

- 78 Επιπλέον, δυνάμει της αναληφθείσας υποχρέωσης στο έγγραφο της αιτήσεως περί χορηγήσεως χρηματοδοτικής συνδρομής που υπέβαλε ο αποδέκτης, η προσφεύγουσα οφείλει, αφενός, «να μη χρησιμοποιήσει τις μηχανές και τα λοιπά στοιχεία εξοπλισμού που βρίσκονται εντός των εν λόγω εγκαταστάσεων για σκοπούς άλλους πλην των προβλεπομένων, για περίοδο τουλάχιστον πέντε ετών από την ημερομηνία εξετάσεως της ορθής λειτουργίας» και, αφετέρου, να υποβάλει στην Επιτροπή προς έγκριση τις τροποποιήσεις που επιφέρει στο εγκριθέν σχέδιο, σύμφωνα με την απόφαση περί χορηγήσεως χρηματοδοτικής συνδρομής. Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί το απαράδεκτο του επιχειρήματος της Επιτροπής σχετικά με την παράβαση της τελευταίας αυτής υποχρέωσης, διότι η υποχρέωση αυτή αποτελεί μέρος των προϋποθέσεων που συνδέονται με τη χορήγηση της χρηματοδοτικής συνδρομής και σε αυτή στηρίζεται το σύστημα του ΕΓΤ-ΠΕ, σύμφωνα με το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88, όπως υπενθυμίζει η προσβαλλόμενη απόφαση η οποία επισημαίνει σαφώς, στην εικοστή δεύτερη αιτιολογική σκέψη, ότι οι διαπιστούμενες παρατυπίες επηρεάζουν τις προϋποθέσεις εφαρμογής του σχεδίου και, στην εικοστή τέταρτη αιτιολογική σκέψη, ότι, σε τέτοια περίπτωση, η απουσία κοινοποίησης και προηγούμενης αδείας της Επιτροπής μπορεί να συνεπάγεται την αναστολή ή τη μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής.
- 79 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η αναστολή της λειτουργίας επί περίοδο πλέον των δύο ετών της γραμμής παραγωγής 125, η οποία αποτελεί το 97 % της συνολικής επενδύσεως του εγκριθέντος σχεδίου, συνιστά παράβαση των κανονιστικών διατάξεων και των ανωτέρω υποχρεώσεων.
- 80 Κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι ένας επιχειρηματίας είναι βεβαίως ελεύθερος να οργανώσει τη βιομηχανική πολιτική της επιχειρήσεώς του και τη χρήση των εγκαταστάσεών του και, ειδικότερα, να αποφασίσει την παύση της παραγωγής όταν το απαιτούν η αγορά και οι επιτακτικές δεσμεύσεις που αντιμετωπίζει η επιχείρηση. Ωστόσο, όταν ένας επιχειρηματίας ζητεί τη χορήγηση κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής για μια ειδική ενέργεια, αναλαμβάνει, σύμφωνα με τις προεκτεθείσες διατάξεις του κανονισμού 355/77 και, εν προκειμένω, με το άρθρο 10, στοιχείο γ', την υποχρέωση να πραγματοποιήσει ορθά τη χρηματοδοτούμενη ενέργεια και να επιτύχει τα προβλεπόμενα αποτελέσματα. Όμως, μια περίοδος αδράνειας πλέον των δύο ετών της χρηματοδοτούμενης από το σχέδιο κύριας γραμμής παραγωγής εμποδίζει, κατ' αρχήν, την εξασφάλιση της επιδιωκόμενης με το σχέδιο διαρκούς οικονομικής ωφέλειας και την επίτευξη των σκοπούμενων αποτελεσμάτων σύμφωνα με τον κανονισμό 355/77. Επομένως, η Επιτροπή εκτίμησε ορθά ότι τέτοια αναστολή της λειτουργίας συνιστούσε παράβαση του άρθρου 10, στοιχείο γ', του κανονισμού 355/77.

- 81 Επιπλέον, υπογραμμίζεται ότι οι οφειλόμενες στην εξέλιξη της αγοράς και στον εξορθολογισμό της επιχειρήσεως πρόσκαιρες δεσμευτικές συνθήκες τις οποίες αντιμετώπισε η προσφεύγουσα υπάγονται από τη φύση τους στον συνήθη εμπορικό κίνδυνο που πρέπει να μπορεί να προβλέψει ένας εύλογα πληροφορημένος επιχειρηματίας. Κατά συνέπεια, οι συνθήκες αυτές δεν μπορούν να προβληθούν για να αποφευχθεί η εφαρμογή του κανονισμού 355/77.
- 82 Πέραν αυτών, λαμβανομένων υπόψη του μεγέθους και της σπουδαιότητας της επενδύσεως του σχεδίου που θιγόταν από την παύση της δραστηριότητας (97 %), επισημαίνεται ότι, αντίθετα προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η Επιτροπή εκτίμησε ορθά ότι το γεγονός αυτό συνιστούσε «τροποποίηση» του σχεδίου η οποία έπρεπε να αποτελέσει το αντικείμενο κοινοποίησης και προηγούμενης αδείας, σύμφωνα με το έγγραφο που συνόδευε την απόφαση περί χορηγήσεως χρηματοδοτικής συνδρομής. Η προσφεύγουσα όμως ουδεμία πληροφορία κοινοποίησε στην Επιτροπή σχετικά με την αναδιοργάνωση στην οποία είχε προβεί και με την απόφαση να αναστείλει τη λειτουργία της εν λόγω γραμμής παραγωγής.
- 83 Όπως επισήμανε ορθά η Επιτροπή, είναι η μόνη αρμόδια να εξετάσει αν τα σχέδια ανταποκρίνονται στις προϋποθέσεις της εγκριθείσας δράσεως και στην κοινοτική ρύθμιση, σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού 355/77 και το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 4253/88. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι η αναστολή της λειτουργίας της γραμμής παραγωγής ήταν σύμφωνη με το κριτήριο της εύρυθμης λειτουργίας της αγοράς, στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 3 του κανονισμού 355/77, και ότι η εξακολούθηση των δραστηριοτήτων θα συνιστούσε παράβαση του άρθρου 9 του κανονισμού 355/77, ελλείψει κάθε ανακοινώσεως και επιβεβαιώσεως εκ μέρους της Επιτροπής.
- 84 Τέλος, η αναληφθείσα από τον αποδέκτη υποχρέωση να μη μεταβάλλει τη χρήση των εγκαταστάσεων έχει σκοπό να απαγορεύσει κάθε χρήση των εγκαταστάσεων μη έχουσα σχέση προς τα χρηματοδοτηθέντα προγράμματα κατά τη διάρκεια περιόδου πέντε ετών. Η προϋπόθεση αυτή πρέπει επομένως να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι έχει ως στόχο να εξασφαλίσει ότι το εγκριθέν πρόγραμμα και η πραγματοποίησή του χρηματοδοτούμενης δράσεως δεν θα καταστούν κενά περιεχομένου λόγω της δια-

φορετικής χρήσεως των εγκαταστάσεων από την αρχικώς προβλεφθείσα. Εν προκειμένω, η απουσία δραστηριότητας της γραμμής παραγωγής 125 από τον Αύγουστο του 1992 συνιστά αντικανονική χρήση των εγκαταστάσεων η οποία διέκοψε την εν λόγω πενταετή προθεσμία και, κατά συνέπεια, παράβαση της υποχρεώσεως μη μεταβολής της χρήσεως των εγκαταστάσεων.

- 85 Βάσει των ανωτέρω, προσήκει η συναγωγή του συμπεράσματος ότι η Επιτροπή δεν ερμήνευσε εσφαλμένα τις αναληφθείσες από τον αποδέκτη υποχρεώσεις ούτε παρέβη τους κοινοτικούς κανόνες περί εύρυθμης λειτουργίας της αγοράς αναφορικά με τη γραμμή παραγωγής 125.
- 86 Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως είναι επομένως απορριπτός.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από την παράβαση και την εσφαλμένη ερμηνεία της κοινοτικής ρυθμίσεως της ανακοινώσεως του 1983, αναφορικά με τη γραμμή παραγωγής 700, στην όγδοη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 87 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η όγδοη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά την οποία η γραμμή παραγωγής 700 χρησιμοποιήθηκε «κυρίως» για την παρασκευή προϊόντων με βάση τη ντομάτα κατά παράβαση του αποκλεισμού που προβλέπεται στο σημείο Β.5, παράγραφος 21, της ανακοινώσεως του 1983, στερείται ερείσματος, καθόσον τα προσαπτόμενα πραγματικά περιστατικά δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα και δεν υπήρξε παράβαση της ανακοινώσεως του 1983.

- 88 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η γραμμή παραγωγής 700 δεν χρησιμοποιήθηκε «κυρίως» αλλά «κατ' εξαίρεση» για την εν λόγω παρασκευή προϊόντων. Συναφώς, προβάλλει ότι η περίοδος εμπορίας της ντομάτας διαρκεί μόνον 40 περίπου ημέρες, κατά τους μήνες Αύγουστο και Σεπτέμβριο, και ότι, κατά συνέπεια, μόνο κατά τη διάρκεια αυτής της πολύ σύντομης περιόδου και λόγω της αδυναμίας απορροφήσεως της παραγωγής αυτής σε άλλες εγκαταστάσεις του αποδέκτη η εν λόγω γραμμή παραγωγής χρησιμοποιήθηκε κατ' εξαίρεση για την παρασκευή χυμών ντομάτας. Πέραν αυτής της περιόδου της κατ' εξαίρεση χρήσεως, η γραμμή χρησιμοποιήθηκε σύμφωνα με το σχέδιο παραγωγής χυμών και εκχυλισμάτων οπωρών.
- 89 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν είναι δυνατό να γίνει λόγος για «αλλαγή» της χρήσεως στην περίπτωση εγκαταστάσεων πολλαπλών χρήσεων, όπως η γραμμή 700. Όταν μια γραμμή παραγωγής προσφέρεται για πολλαπλές χρήσεις, πρέπει να θεωρηθεί ότι δεν υφίσταται παράβαση των κοινοτικών διατάξεων όταν χρησιμοποιείται για τον προβλεπόμενο στο σχέδιο προορισμό και, μόνον κατ' εξαίρεση, για εποχικές εργασίες.
- 90 Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι οι επενδύσεις που πραγματοποιήθηκαν στη γραμμή παραγωγής 700, με σκοπό τη τεχνολογική προσαρμογή της προς τη γραμμή παραγωγής 125, ανέρχονται μόνο στο 3 % (88 358 690 ITL) του συνολικού ποσού του σχεδίου επενδύσεων (2 822 619 947 ITL), ποσοστό που αντιπροσωπεύει πολύ περιορισμένο ποσό.
- 91 Με το δικόγραφο απαντήσεως, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την αποδεικτική αξία των πρακτικών που επικαλείται η Επιτροπή. Αφενός, αμφισβητεί το περιεχόμενο των πρακτικών αυτών, καθόσον ένας έλεγχος τεσσάρων ημερών, από τις οποίες μία μόνον ημέρα στη μονάδα του Portomaggiore, δεν μπορούσε να παράσχει τη δυνατότητα στους υπαλλήλους της Επιτροπής να διαπιστώσουν ότι η γραμμή παραγωγής χρησιμοποιήθηκε αντικανονικά από τον Αύγουστο του 1992 και εφεξής. Αφετέρου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα εν λόγω πρακτικά δεν πιστοποιούν τις ενέργειες του αποδέκτη και στερούνται αποδεικτικής ισχύος, δεδομένου ότι το έγγραφο αυτό συντάχθηκε από τους υπαλλήλους της Επιτροπής, ο δε αποδέκτης περιορίστηκε να αποθέσει σε αυτό την υπογραφή του ως ένδειξη απλώς της τυπικής παραλαβής του εγγράφου και όχι ως αποδοχή του περιεχομένου του.

- 92 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο υπό εξέταση λόγος ακυρώσεως στερείται παντελώς ερεισματος. Κατά την άποψή της, από τη δικογραφία και από τα εν λόγω πρακτικά προκύπτει σαφώς ότι η μονάδα του Portomaggiore εξακολούθησε τη δραστηριότητα παρασκευής προϊόντων παραγών της ντομάτας από τον Αύγουστο του 1992. Επιπλέον, στα πρακτικά εκτίθενται με ακρίβεια τα διαπιστωθέντα κατά τον έλεγχο πραγματικά περιστατικά, πράγμα που η προσφεύγουσα αμφισβήτησε για πρώτη φορά μόλις στο στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως. Κατά συνέπεια, η υποστηριζόμενη από την προσφεύγουσα ερμηνεία περί του δήθεν στερούμενου αποδεικτικής αξίας χαρακτήρα του εν λόγω εγγράφου είναι άνευ σημασίας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 93 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο η χρήση της γραμμής παραγωγής 700 για τα παράγωγα της ντομάτας προϊόντα ήταν απλώς «κατ' εξαίρεση» και όχι «κύρια» διαπιστώνεται κατ' αρχάς ότι από το σημείο 10 των πρακτικών προκύπτει ότι, από τον Αύγουστο του 1992, ο αποδέκτης χρησιμοποίησε «κυρίως» τη γραμμή αυτή για τη μεταποίηση προϊόντων παραγών της ντομάτας. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί ωστόσο το περιεχόμενο των πρακτικών, καθ' ο μέτρο, κατά την άποψή της, στερείται αποδεικτικής ισχύος.
- 94 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, για την εκτίμηση της αποδεικτικής αξίας ενός εγγράφου πρέπει να ελέγχεται η ακρίβεια της περιεχόμενης σ' αυτό πληροφορίας, να λαμβάνεται υπόψη η προέλευση του εγγράφου και οι περιστάσεις υπό τις οποίες καταρτίστηκε και αν, σύμφωνα με το περιεχόμενό του, το έγγραφο φαίνεται λογικό και αξιόπιστο (βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2000, T-25/95, T-26/95, T-30/95 έως T-32/95, T-34/95 έως T-39/95, T-42/95 έως T-46/95, T-48/95, T-50/95 έως T-65/95, T-68/95 έως T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 και T-104/95, Cimenteries CBR κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-491, σκέψη 1838). Εν προκειμένω, εφόσον τα πρακτικά καταρτίστηκαν αμέσως μετά τη διενέργεια του ελέγχου και υπογράφηκαν δεόντως από όλους τους παρισταμένους στον έλεγχο, εκπροσώπους του αποδέκτη και υπαλλήλους της Επιτροπής και της ιταλικής διοικήσεως, η αποδεικτική αξία τους και το υποστατό της διαπιστωθείσας παρατυπίας δεν μπορούν ευλόγως να τεθούν εν αμφιβόλω.

- 95 Επιπλέον, από το εν λόγω έγγραφο δεν προκύπτει ότι η προσφεύγουσα αμφισβήτησε ή διατύπωσε παρατηρήσεις, κατά τον έλεγχο, όσον αφορά τα προσαπτόμενα στα πρακτικά πραγματικά περιστατικά. Συγκεκριμένα, από την επιφύλαξη που διατύπωσε η προσφεύγουσα στην τελευταία παράγραφο των πρακτικών σχετικά με τη διαβίβαση «συμπληρωματικών πληροφοριών επί των εκτιθεμένων στα πρακτικά στοιχείων» προκύπτει ότι η προσφεύγουσα περιορίστηκε στο να εξασφαλίσει τη δυνατότητα να προσκομίσει πρόσθετες πληροφορίες και δεν αμφισβήτησε τις πραγματοποιηθείσες διαπιστώσεις, όπως υποστηρίζει ορθά η Επιτροπή. Επομένως, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι τα πρακτικά αυτά δεν πιστοποιούν τις ενέργειές της, δεδομένου ότι, με την υπογραφή της, δεν δέχθηκε το περιεχόμενό τους και υποστήριξε, κατά τη διοικητική διαδικασία, ότι η χρήση της γραμμής παραγωγής για την παρασκευή προϊόντων με βάση τη ντομάτα ήταν κατ' εξαίρεση, δεν μπορεί να επηρεάσει την αποδεικτική ισχύ του εν λόγω εγγράφου.
- 96 Δεύτερον, από την υπογραφέισα τον Μάιο του 1992 συμφωνία με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, την οποία προσκόμισε η προσφεύγουσα με τις παρατηρήσεις τις οποίες υπέβαλε στις 3 Αυγούστου 1995, προκύπτει ότι είχε τότε αποφασιστεί ότι η μονάδα του Portomaggiore θα εξακολούθουσε την παραγωγή προϊόντων παραγωγών της ντομάτας μετά την αναδιάρθρωση του ομίλου. Τέτοιο έγγραφο όμως αποτελεί προσφυή ένδειξη υπέρ της θέσεως της Επιτροπής, έστω και αν δεν είναι ικανό να αποδείξει ότι το γεγονός αυτό συνέβη πράγματι.
- 97 Τρίτον, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία, όπως εκθέσεις παραγωγής ή στατιστικές σχετικά με τα προϊόντα που υφίσταντο μεταποίηση στη γραμμή παραγωγής, για τη μεταγενέστερη του Αυγούστου 1992 περίοδο, ικανά να αποδείξουν ότι, εξαιρουμένης της σύντομης περιόδου εμπορίας της ντομάτας, η γραμμή παραγωγής 700 χρησιμοποιούνταν κυρίως κατά την υπόλοιπη περίοδο του έτους για την παρασκευή χυμών οπωρών.
- 98 Επομένως, το επιχείρημα που αντλεί η προσφεύγουσα από τη βραχύτητα της περιόδου εμπορίας της ντομάτας και, ως εκ τούτου, από τη συγκεκριμένη χρήση της γραμμής παραγωγής για την παρασκευή των αντιστοιχών προϊόντων δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Κατά συνέπεια, προσήκει η συναγωγή του συμπεράσματος ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στην όγδοη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 99 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι δεν συντρέχει παράβαση της ανακοινώσεως του 1983 και ότι η ενδεχόμενη παρατυπία ουδεμία επίπτωση είχε επί του σχεδίου και επί της χορηγηθείσας χρηματοδοτικής συνδρομής, πρέπει να υπομνηστεί ότι στο σημείο B.5, παράγραφος 21, της ανακοινώσεως του 1983 προβλέπεται ότι «αποκλείονται οι επενδύσεις που σκοπούν στην αύξηση των ικανοτήτων μεταποιήσεως ντομάτας» και ότι «ωστόσο, σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορεί να γίνει δεκτή η χρηματοδότηση των επενδύσεων που προβλέπεται να πραγματοποιηθούν σε περιοχές στις οποίες το εισόδημα των αγροτών είναι αισθητά χαμηλότερο από τον εθνικό μέσο όρο και στις οποίες οι ικανότητες μεταποιήσεως είναι ανεπαρκείς ή μη χρησιμοποιήσιμες».
- 100 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα επικαλείται τη δυνατότητα πολλαπλών χρήσεων της γραμμής παραγωγής για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν μετέβαλε τη χρήση των εγκαταστάσεων και, κατά συνέπεια, ότι δεν παρέβη την απαγόρευση στην οποία αναφέρεται το σημείο B.5, παράγραφος 21, της ανακοινώσεως του 1983. Χωρίς όμως να είναι αναγκαίο να αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί του αν συντρέχει πράγματι μεταβολή της χρήσεως της γραμμής παραγωγής 700, αρκεί να υπομνηστεί ότι, όπως επισημάνθηκε, η προσφεύγουσα ουδέν αποδεικτικό στοιχείο προσκόμισε για να στηρίξει το επιχείρημά της περί εξαιρετικού χαρακτήρα της χρήσεως της γραμμής παραγωγής για την παρασκευή παραγώγων ντομάτας, δεν απέδειξε δε καν ότι οι εν λόγω εγκαταστάσεις είχαν άλλη κύρια χρήση πλην της μεταποιήσεως ντομάτας. Επομένως, το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό.
- 101 Εν πάση περιπτώσει, έστω και αν η προσφεύγουσα είχε προβεί σε «κατ' εξαίρεση» και όχι «κύρια» χρήση της εν λόγω γραμμής παραγωγής, επισημαίνεται ότι, εφόσον η χρήση αυτή πραγματοποιήθηκε μόνο για προϊόν του τομέα των οπωροκηπευτικών η μεταποίηση του οποίου αποκλείεται της κοινοτικής χρηματοδοτήσεως, η εν λόγω χρήση συνιστά επίσης παράβαση της προϋποθέσεως στην οποία υπόκειται ο αποδέκτης δυνάμει της ανακοινώσεως του 1983. Συγκεκριμένα, εφόσον δεν έγινε επίκλησή της εν προκειμένω, η μόνη προβλεπόμενη στην εν λόγω διάταξη εξαίρεση δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 102 Όσον αφορά το επιχείρημα που αντλεί η προσφεύγουσα από τις περιορισμένες επιπτώσεις της παρατυπίας αυτής λόγω του περιορισμένου ποσού της προοριζόμενης για τις εν λόγω εγκαταστάσεις επενδύσεως, επισημαίνεται ότι η απαγόρευση που διατυπώνεται στα κριτήρια επιλογής δεν προβλέπει τη δυνατότητα μετριασμού ή εξαιρέσεως αναλόγως του επενδυόμενου ποσού.

103 Επομένως, δεν είναι δυνατό να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι έκρινε εσφαλμένα ότι συντρέχει εν προκειμένω παράβαση του σημείου Β.5, παράγραφος 21, της ανακοινώσεως του 1983.

104 Βάσει των ανωτέρω εκτιμήσεων, προσήκει η συναγωγή του συμπεράσματος ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και νομικών καταστάσεων στην όγδοη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης απόφασης και ότι, κατά συνέπεια, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτός.

Επί του πέμπτου και του έκτου λόγου ακυρώσεως, που αντλούνται από την παράβαση του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88 και από την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

Επιχειρήματα των διαδίκων

105 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, πρώτον, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88 διότι ουδεμία «σημαντική αλλαγή» του σχεδίου υπήρξε, κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, που να μπορεί να οδηγήσει στην κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής. Οι υποτιθέμενες παρατυπίες που διαπιστώθηκαν, και αν υποτεθεί ότι υπήρξαν πράγματι, είναι μειωμένης σοβαρότητας και πολύ περιορισμένης οικονομικής εμβέλειας εν σχέσει προς το συνολικό ποσό της επενδύσεως, δεν επηρέασαν δε την εύρυθμη εξέλιξη και τις συνθήκες υλοποιήσεως της χρηματοδοτούμενης δράσεως, δεδομένου ότι το σχέδιο πραγματοποιήθηκε πλήρως και επιτεύχθηκαν τα προβλεπόμενα επωφελή αποτελέσματα.

106 Η προσφεύγουσα διατείνεται, δεύτερον, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει εν πάση περιπτώσει την αρχή της αναλογικότητας.

- 107 Πρώτον, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται προς την αρχή αυτή διότι, βάσει της μειωμένης σοβαρότητας των παρατυπιών που υποτίθεται διαπιστώθηκαν, η Επιτροπή κατήργησε τη χρηματοδοτική συνδρομή αντί να αρκεστεί στη μείωσή της. Επιπλέον, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου απαιτείται, όταν τα κοινοτικά όργανα μπορούν να επιλέξουν μεταξύ περισσοτέρων μέτρων, να εφαρμόζουν το λιγότερο δεσμευτικό για τους ιδιώτες.
- 108 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι οι παραβάσεις διαπράχθηκαν από εταιρία διαφορετική εκείνης στην οποία αναφέρεται η προσβαλλόμενη απόφαση και επομένως τα επίδικα μέτρα επιβάλλονται σε πρόσωπο μη έχον σχέση προς τα πραγματικά περιστατικά. Για τον λόγο αυτό, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι, καθεαυτή, ούτε αποτελεσματική ούτε αποτρεπτική, κατά τους όρους που χρησιμοποιούνται στη νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, καθόσον είναι σαφώς δυσανάλογοι έναντι της εταιρίας που είναι ο αποδέκτης της προσβαλλομένης πράξεως.
- 109 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα προβαλλόμενα από την προσφεύγουσα επιχειρήματα στερούνται προφανώς ερείσματα. Αφενός, το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88 τυγχάνει πλήρους εφαρμογής, κατά την άποψή της, στην προκειμένη περίπτωση. Αφετέρου, όσον αφορά την προβαλλόμενη παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, η προσφεύγουσα δεν υπέπεσε σε απλές παρατυπίες, αλλά διέπραξε σοβαρές παραβάσεις ουσιωδών υποχρεώσεων συνδεδεμένων με τη χορήγηση της χρηματοδοτικής συνδρομής. Επομένως, κατά την Επιτροπή, η κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής είναι πλήρως δικαιολογημένη.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 110 Πρώτον, επισημαίνεται ότι το το θεσπισθέν με την κοινοτική ρύθμιση σύστημα επιδοτήσεων στηρίζεται στην εκ μέρους του αποδέκτη εκπλήρωση μιας σειράς υποχρεώσεων, πράγμα που του παρέχει δικαίωμα για την είσπραξη της προβλεπόμενης χρηματοδοτικής συνδρομής. Αν ο αποδέκτης δεν εκπληρώσει όλες αυτές τις υποχρεώσεις, το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88 επιτρέπει στην

Επιτροπή να επανεξετάσει την έκταση των υποχρεώσεων που αναλαμβάνει δυνάμει της αποφάσεως χορηγήσεως της εν λόγω χρηματοδοτικής συνδρομής. Εν προκειμένω, όπως διαπιστώθηκε ανωτέρω, η προσφεύγουσα δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις είχε την υποχρέωση να εκπληρώσει δυνάμει της αποφάσεως περί χορηγήσεως χρηματοδοτικής συνδρομής. Συγκεκριμένα, οι παρατυπίες που διαπιστώνονται στην έβδομη και την όγδοη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως συνιστούν σημαντικές μεταβολές οι οποίες επηρέασαν τις συνθήκες υλοποίησης του σχεδίου και για τις οποίες δεν ζητήθηκε προηγουμένως η άδεια της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, πληρούνται απολύτως οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 24, παράγραφος 2.

- 111 Δεύτερον, όσον αφορά την αρχή της αναλογικότητας, επισημαίνεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η αρχή αυτή, η οποία διατυπώνεται στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 5 ΕΚ, επιβάλλει οι πράξεις των κοινοτικών οργάνων να μην υπερβαίνουν τα όρια αυτού που είναι πρόσφορο και αναγκαίο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 1984, 15/83, *Denkavit Nederland*, Συλλογή 1984, σ. 2171, σκέψη 25· την απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Ιουνίου 1997, T-260/94, *Air Inter κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1997, σ. II-997, σκέψη 144, και την απόφαση *Conserve Italia I*, σκέψη 101).
- 112 Κατά πάγια νομολογία, σε περίπτωση παραβάσεως υποχρεώσεως της οποίας η τήρηση έχει θεμελιώδη σημασία για την εύρυθμη λειτουργία ενός κοινοτικού συστήματος, η επιβαλλόμενη κύρωση μπορεί να είναι η απώλεια δικαιώματος προβλεπόμενου από την κοινοτική νομοθεσία, όπως είναι το δικαίωμα λήψεως ενσχύσεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 1986, 21/85, *Maas*, Συλλογή 1986, σ. 3537, σκέψη 15, και της 12ης Οκτωβρίου 1995, C-104/94, *Cereol Italia*, Συλλογή 1995, σ. I-2983, σκέψη 24· αποφάσεις *Conserve Italia I*, σκέψη 103, και *Conserve Italia II*, σκέψη 84). Επιπλέον το Δικαστήριο έκρινε ότι «η δυνατότητα να επιβληθεί ως κύρωση, σε περίπτωση παρατυπίας, όχι η μείωση της συνδρομής ανάλογα προς το αντιστοιχούν στην παρατυπία αυτή ποσό, αλλά η ολοκληρωτική κατάργηση της συνδρομής, είναι η μόνη που μπορεί να εξασφαλίσει το αποτρεπτικό αποτέλεσμα που είναι αναγκαίο για τη χρηστή διαχείριση των πόρων του ΕΓΤΠΕ» (απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιανουαρίου 2002, C-500/99 P, *Conserve Italia κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2002, σ. I-867, σκέψη 101).

- 113 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η κατάγηση χρηματοδοτικής συνδρομής του ΕΓΤΠΕ δεν είναι, κατ' αρχήν, δυσανάλογα αυστηρό μέτρο οσάκις αποδεικνύεται ότι ο αποδέκτης της συνδρομής παρέβη υποχρέωση που είναι θεμελιώδης για την εύρυθμη λειτουργία του ΕΓΤΠΕ. Η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να εξεταστεί υπό το φως των αρχών αυτών.
- 114 Εν προκειμένω, όπως διαπιστώθηκε ανωτέρω η προσφεύγουσα ανέστειλε για περίοδο πλέον των δύο ετών τη λειτουργία της χρηματοδοτούμενης κυρίως με την κοινοτική συνδρομή γραμμής παραγωγής (γραμμή παραγωγής 125), κατά παράβαση του άρθρου 10, στοιχείο γ', του κανονισμού 355/77, καθώς και των δεσμευομένων την προσφεύγουσα υποχρεώσεων προηγούμενης κοινοποιήσεως και μη μεταβολής της προβλεπόμενης χρήσεως των μηχανών. Επιπλέον, η προσφεύγουσα χρησιμοποίησε την άλλη γραμμή παραγωγής την οποία αφορούσε το χρηματοδοτούμενο σχέδιο (γραμμή παραγωγής 700) για τη μεταποίηση του μόνου αποκλειομένου της χρηματοδοτικής συνδρομής προϊόντος.
- 115 Επισημαίνεται λοιπόν, αφενός, ότι ο στόχος της συμβολής στη διαρκή και πραγματική βελτίωση των δομών μεταποιήσεως των προϊόντων χυμών και εκχυλισμάτων οπωρών, στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 10 του κανονισμού 355/77, αποτελεί θεμελιώδη υποχρέωση του συστήματος του ΕΓΤΠΕ (βλ., υπό την έννοια αυτή, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Μαρτίου 2003, T-61/00 και T-62/00, APOL και ΑΙΡΟ κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 102). Επιπλέον, το Δικαστήριο έκρινε εντελώς πρόσφατα ότι «η εκ μέρους των αιτούντων χρηματοδοτική συνδρομή παροχή στην Επιτροπή αξιόπιστων πληροφοριών, οι οποίες δεν είναι δυνατόν να την παραπλανήσουν», είναι απαραίτητη για την εύρυθμη λειτουργία του συστήματος που επιτρέπει τον έλεγχο της προσηκούςας χρήσεως των κοινοτικών κεφαλαίων (προαναφερθείσα απόφαση Conserve Italia κατά Επιτροπής, σκέψη 100). Τέλος, επισημαίνεται ότι η τήρηση της υποχρεώσεως μη μεταβολής της προβλεπόμενης χρήσεως των εγκαταστάσεων, την οποία η προσφεύγουσα ανέλαβε ρητώς κατά την υποβολή της αιτήσεως χορηγήσεως χρηματοδοτικής συνδρομής, αποτελεί ουσιώδες μέτρο για τη διασφάλιση της ορθής εκτελέσεως της χρηματοδοτούμενης δράσεως. Η υποχρέωση αυτή δεν τηρήθηκε επίσης.
- 116 Αφετέρου, η χρήση της γραμμής παραγωγής 700 για το μόνο προϊόν του τομέα των οπωροκηπευτικών του οποίου η μεταποίηση αποκλείεται πλήρως της κοινοτικής χρηματοδοτήσεως, αποκλεισμός ο οποίος δεσμεύει την προσφεύγουσα, συνιστά επίσης παράβαση των ουσιωδών προϋποθέσεων της χορηγηθείσας χρηματοδοτικής συνδρομής.

- 117 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι σύμφωνα με τα εκτεθέντα από την προσφεύγουσα οι παρατυπίες στις οποίες αναφέρονται η έβδομη και η όγδοη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως κάλυψαν το 100 % του συνολικού ποσού της εγκριθείσας επενδύσεως και της χορηγηθείσας χρηματοδοτικής συνδρομής (της οποίας 97 % αντιστοιχούσε στον εκσυγχρονισμό της γραμμής παραγωγής 125 και 3 % στη γραμμή παραγωγής 700). Επομένως, οι παρατυπίες αυτές αφορούν το σύνολο της χορηγηθείσας κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής.
- 118 Κατά συνέπεια, τέτοιες ενέργειες συνιστούν παράβαση υποχρεώσεων η τήρηση των οποίων είναι θεμελιώδους σημασίας για την εύρυθμη λειτουργία του συστήματος του ΕΓΤΠΕ, η δε Επιτροπή δεν υπερέβη τα όρια αυτού που είναι πρόσφορο και αναγκαίο για την εξασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας του συστήματος, εκτιμώντας ότι τέτοιες παραβάσεις δικαιολογούν την κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής.
- 119 Τέλος, το προβαλλόμενο από την προσφεύγουσα επιχείρημα κατά το οποίο η κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής είναι δυσανάλογη, για τον λόγο ότι η προσφεύγουσα δεν είναι η υπεύθυνη επιχείρηση για τις διαπιστωθείσες παρατυπίες, δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Όπως επισήμανε το Πρωτοδικείο με την απόφαση Conserve Italia I (σκέψη 107), η προσφεύγουσα υπεισήλθε στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του αποδέκτη της χρηματοδοτικής συνδρομής μετά την απόκτηση της επιχειρήσεως στην οποία αναφέρεται η ανωτέρω σκέψη 20.
- 120 Κατά συνέπεια, προσήκει η συναγωγή του συμπεράσματος ότι δεν συντρέχει παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
- 121 Υπό τις συνθήκες αυτές, οι λόγιοι ακυρώσεως που αντλούνται από την παράβαση του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88 και από την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας είναι απορριπτέοι.

Συμπέρασμα

- 122 Αν και ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στα οποία αναφέρεται η έκτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως έγινε εν μέρει δεκτός όσον αφορά τα τιμολόγια ATLAS COPCO 44098 και MIT Mantovani 107, οι παρατυπίες στις οποίες αναφέρονται η έβδομη και η όγδοη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι τέτοιας σοβαρότητας ώστε να δικαιολογούν, αυτές και μόνες, την απόφαση της Επιτροπής να καταργήσει τη χρηματοδοτική συνδρομή.
- 123 Βάσει του συνόλου των ανωτέρω εκτιμήσεων, η προσφυγή είναι απορριπτέα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 124 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδά της καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, σύμφωνα με το αίτημα της τελευταίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) **Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής.**

García-Valdecasas

Lindh

Cooke

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Δεκεμβρίου 2003.

Ο Γραμματέας

Η Πρόεδρος

H. Jung

P. Lindh